

คน หม่มาก ผิด ได้ไหม?

ในเรียนบทที่ 16 เราได้ศึกษาเรื่องการหยุดพักในวันสะบาโต ซึ่งเปรียบเสมือนยาถอนพิษขนานเอกของชีวิตแก้ไขปัญหาความเครียดต่างๆ ของสังคมปัจจุบัน เพราะว่าพระเจ้าทรงเข้าพระทัยถึงความปรารถนาทุกอย่างของเรา พระองค์จึงกำหนดให้ทุกวันที่เจ็ดของสัปดาห์เป็นวันหยุดพักของร่างกาย และฟื้นฟูจิตใจให้สดชื่นขึ้นอีกครั้ง หลังจากเสร็จสิ้นภารกิจการสร้างโลกของพระองค์ในวันพระเจ้า “ทรงพักผ่อน” ในวันที่เจ็ด “ทรงอวยพร” และ “ทรงตั้งไว้เป็นวันบริสุทธิ์” (ปฐมกาล 2:1-3)

เมื่อพระเจ้าประทานพระบัญญัติสิบประการให้แก่ประชากรของพระองค์ (อิสราเอล) พระองค์ทรงบัญญัติให้ระลึกถึงวันสะบาโตวันที่เจ็ด และถือเป็นหัวใจของพระบัญญัติของพระองค์ (อพยพ 20:8-11) ตามพระบัญญัตินี้ วันสะบาโตคือ วันที่ระลึกถึงฤทธิ์อำนาจการสร้างของพระเจ้า เป็นวันที่เราหยุดทุกอย่างเพื่อคิดถึงความสุขงาม ความมหัศจรรย์ต่างๆ ในภารกิจที่พระองค์สร้างขึ้น เป็นวันผ่อนคลายเป็นและเข้าใกล้พระเจ้าผู้สร้างของเรา เป็นวันที่ได้สำรวจผูกพันของเรากับพระองค์ที่ยังรากลึกลงเรื่อยๆ

เมื่อพระเยซูทรงประทับอยู่ในโลก พระองค์ทรงรักษาวันสะบาโตด้วย (ลูกา 4:16) และทรงตั้งไว้เพื่อมนุษย์ ทรงรับรองให้เป็นประโยชน์สำหรับคริสตชน (มาระโก 2:27-28) มีหลายข้อความในพระธรรมกิจการของอัครทูตบันทึกไว้ชัดเจนว่า หลังจากการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์อัครสาวกของพระคริสต์นั้สการในวันสะบาโต (กิจการของอัครทูต 13:14; 16:13; 17:2; 18:1-4, 11)

1. คำถามที่น่าฉงน

คราวนี้เราลองมาเข้าประเด็นที่หลายคนสงสัย บางครั้งก็เป็นที่น่าจับตาอยู่เหมือนกันว่าคริสตชนรักษาวันสะบาโตที่ต่างกันอยู่สองวัน ฝ่ายหนึ่งซึ่งเป็นคริสตชนส่วนใหญ่ วันสะบาโตวันอาทิตย์เป็นวันแรกของสัปดาห์ โดยพวกเขาเชื่อว่าเป็นวันที่ระลึกถึงการฟื้นพระชนม์ของพระคริสต์ ส่วนอีกฝ่ายหนึ่งเป็นคริสตชนกลุ่มใหญ่ ซึ่งมีความจริงจังเหมือนกัน เชื่อว่าวันบริสุทธิ์ในพระคัมภีร์ที่เรียกว่าวันสะบาโตคือวันที่เจ็ด และยืนยันที่จะไม่นับสการพระเจ้าในวันอาทิตย์

การรักษาวันไหนเป็นวันสะบาโตมีความแตกต่างกันจริงหรือ? เราต้องถามตัวเองเสมอ เหมือนคนที่จริงจังและอยากรู้ความจริงว่า “สิ่งนี้มีความหมายต่อพระเยซูอย่างไร? พระองค์ทรงปรารถนาให้เราทำอะไร?”

ก่อนที่จะหาคำตอบให้กับเรื่องนี้ มีความจริงที่สำคัญอีกหลายข้อที่ต้องการความชัดเจน ใครเป็นผู้เปลี่ยนวันสะบาโตจากวันเสาร์ (วันที่เจ็ดของสัปดาห์) เป็นวันอาทิตย์ (วันแรกของสัปดาห์)? พระคริสต์ธรรมคัมภีร์ให้อำนาจในการเปลี่ยนวันอย่างนั้นหรือ? ถ้าใช่ พระเจ้า พระคริสต์หรือบางทีอัครสาวกเป็นผู้เปลี่ยนใช่หรือไม่? เราจะมาดูถึงความเป็นไปได้ทั้งหมดต่อไป

2. พระเจ้าทรงเปลี่ยนวันใช่หรือไม่?

พระเจ้าเคยประกาศเพื่อเปลี่ยนวันสะบาโตจากวันที่เจ็ดเป็นวันแรกของสัปดาห์หรือไม่? คริสตชนส่วนใหญ่ยอมรับพระบัญญัติสิบประการเป็นแนวทางที่ชัดเจนในการดำรงชีวิต พระบัญญัติสิบประการเป็นข่าวสารสำคัญที่พระเจ้าทรงเขียนขึ้นด้วยพระองค์เองเพื่อมอบให้แก่มนุษย์ พระองค์ทรงเขียนบนศิลาด้วยนิ้วพระหัตถ์ของพระองค์เอง (อพยพ 31:18) ในพระบัญญัติข้อที่สี่พระเจ้าตรัสว่า

“จงระลึกถึงวันสะบาโต ถือเป็นวันบริสุทธิ์ จงทำงานทั้งสิ้นของเจ้าหกวัน แต่วันที่เจ็ดนั้นเป็นสะบาโตแด่พระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า ในวันนั้นห้ามทำงานใดๆ.... เพราะในวันพระยาห์เวห์ทรงสร้างฟ้าและแผ่นดิน ทะเล และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในที่

เหล่านั้น แต่ในวันที่เจ็ดทรงพัก เพราะฉะนั้นพระยาห์เวห์ทรงอวยพรวันสะบาโต และทรงตั้งวันนั้นไว้เป็นวันบริสุทธิ์” อพยพ 20:8-11

เมื่อพระองค์ทรงมอบพระบัญญัติสิบประการให้แก่ชนชาติของพระองค์ พระเจ้าตรัสไว้ชัดเจนจึงไม่ควรจะมีผู้ใดแก้ไขพระบัญญัติที่มาจากพระโอษฐ์อันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ได้

“ท่านทั้งหลายอย่าแต่งเติมถ้อยคำที่ข้าพเจ้าบัญญัติท่านไว้ และอย่าตัดสิ่งใดออก เพื่อท่านทั้งหลายจะรักษาพระบัญญัติของพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน ซึ่งข้าพเจ้าได้บัญญัติท่าน” เฉลยธรรมบัญญัติ 4:2

พระเจ้าได้ทรงปฏิญาณไว้ว่าจะไม่แก้ไขพระวจนะของพระองค์

“เราจะไม่ฝ่าฝืนพันธสัญญาของเรา หรือพลิกเพลงถ้อยคำที่ออกไปจากริมฝีปากของเรา” สดุดี 89:34

พระคริสตธรรมคัมภีร์มีความชัดเจนในตัว พระเจ้ามิได้เป็นผู้เปลี่ยนวันสะบาโต จากวันที่เจ็ดเป็นวันแรกของสัปดาห์

3. พระเยซูทรงเปลี่ยนวันสะบาโตหรือ?

ตามพระคำรัสของพระเยซู จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงพระบัญญัติสิบประการ

“อย่าคิดว่าเรามาล้มเลิกธรรมบัญญัติและคำของบรรดาผู้เผยพระวจนะ เราไม่ได้มาล้มเลิก แต่มาทำให้สมบูรณ์ทุกประการ เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ตราบใดที่ฟ้าและดินดำรงอยู่ แม้อีกซรหนึ่งหรือซิดๆ หนึ่งก็จะไม่สูญไปจากธรรมบัญญัติ จนกว่าสิ่งที่จะต้องเกิด ได้เกิดขึ้นแล้ว เพราะฉะนั้นใครทำให้ข้อเล็กน้อยเพียงข้อหนึ่งในพระบัญญัตินี้ มีความสำคัญน้อยลง และสอนคนอื่นให้ทำอย่างนั้นด้วย คนนั้นจะได้ชื่อว่า เป็นผู้เล็กน้อยที่สุดในแผ่นดินสวรรค์ แต่ใครที่ประพฤติและสอนตามธรรมบัญญัติ คนนั้นจะได้ชื่อว่า เป็นใหญ่ในแผ่นดินสวรรค์” มัทธิว 5:17-18

จะเห็นได้ว่าในบทเรียนบทที่ 16 พระองค์เสด็จเข้าไปในธรรมศาลาในวันสะบาโต เช่นเคย (ลูกา 4:16) เรพบอีกว่าพระเยซูทรงประสงค์ให้บรรดาสาวกของพระองค์รักษาความชื่นชมยินดีในวันสะบาโตที่แท้จริงต่อไป (มัทธิว 24:20)

4. อัครสาวกเปลี่ยนวันสะบาโตใช่หรือไม่?

ยากอบ (ผู้นำคนแรกของโบสถ์คริสเตียนในยุคแรกๆ) ได้เขียนเกี่ยวกับพระบัญญัติสิบประการไว้ว่า

“เพราะว่าใครที่รักษาธรรมบัญญัติทั้งหมด แต่ผิดอยู่ข้อเดียว คนนั้นก็ทำผิดธรรมบัญญัติทั้งหมด เพราะว่าพระองค์ผู้ตรัสว่า “อย่าล่วงประเวณีฝ่าเมียเขา” ก็ตรัสไว้ด้วยว่า “อย่าฆ่าคน” แม้ท่านไม่ได้ล่วงประเวณีแต่ได้ฆ่าคน ท่านก็เป็นผู้ละเมิดธรรมบัญญัติ” ยากอบ 2:10-11

ลูกา (แพทย์และผู้เผยแพร่ศาสนาในคริสตจักรยุคแรก) รายงานไว้ว่า

“ในวันสะบาโตเราออกจากประตูเมืองไปยังฝั่งแม่น้ำ เข้าใจว่ามีที่สำหรับอธิษฐาน เราจึงนั่งสนทนากับพวกผู้หญิงที่ประชุมกันที่นั่น” กิจการของอัครทูต 16:13

พระธรรมกิจการของอัครทูตในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ได้กล่าวถึงวันสะบาโต 84 ครั้ง ซึ่งกินเวลามากกว่า 14 ปี ภายหลังจากฟื้นฟูพระชนม์ของพระเยซู กล่าวถึงวันสะบาโต 2 ครั้ง ที่เมืองอันทิโอจ (กิจการของอัครทูต 13:14, 42, 44) 1 ครั้ง ที่เมืองฟีลิปปี (กิจการของอัครทูต 16:13) 3 ครั้ง ที่เมืองเธสะโลนิกา (กิจการของอัครทูต 17:2, 3) 78 ครั้ง ที่เมืองโครีนธ์ (กิจการของอัครทูต 18:4, 11)

ยอห์นอัครสาวกคนสุดท้ายจากสิบสองคน เขียนว่า

“พระวิญญาณทรงดลใจข้าพเจ้าในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า” จีวรณ 1:10

ตามที่พระเยซูตรัสว่า วันของพระผู้เป็นเจ้าคือวันสะบาโต

“เพราะว่าบุตรมนุษย์เป็นเจ้านายเหนือวันสะบาโต” มัทธิว 12:8

การค้นพบหลักฐานจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ได้เปิดเผยว่า อัครสาวกมิได้พยายามเปลี่ยนวันของพระเจ้าจากวันที่เจ็ดเป็นวันแรกของสัปดาห์แต่ประการใด พระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่กล่าวถึงวันแรกของสัปดาห์เพียง 8 ครั้งเท่านั้น ไม่เพียงไม่มี

พบแล้ว

ข้อเท็จจริงประการใดที่กล่าวถึงวันแรกของสัปดาห์เป็นวันบริสุทธิ์ ยิ่งไปกว่านั้นไม่มีแม้กระทั่งการกล่าวเป็นนัยให้เรา กำหนดวันแรกของสัปดาห์เป็นวันนมัสการ จากการตรวจสอบ มีพระธรรมสำคัญ 8 แห่ง ที่อ้างถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในวันอาทิตย์วันต้นสัปดาห์ว่า

1. พวกผู้หญิงไปที่คู่อิมงค์ในวันต้นสัปดาห์ (วันอาทิตย์) (มัทธิว 28:1)

2. “เมื่อวันสะบาโตผ่านพ้นไปแล้ว” หญิงเหล่านั้นกลับไปทำงานตามปกติเช้าวันต้นสัปดาห์ (มาระโก 16:1, 2)

3. หลังจากพระองค์ทรงเป็นขึ้นมารุ่งเช้าวันอาทิตย์ พระเยซูทรงปรากฏแก่มารีย์ ชาวมัคดาลา ตอนเช้าวันต้นสัปดาห์ (มาระโก 16:9)

4. บรรดาผู้ติดตามพระคริสต์ต่างทำงานของพวกเขาในเช้าวันต้นสัปดาห์ (ลูกา 24:1)

5. เวลาเช้ามีแต่วันอาทิตย์มารีย์ไปถึงคู่อิมงค์ฝั่งศพและพบว่าปากคู่อิมงค์ถูกเปิดออกแล้ว (ยอห์น 20:1)

6. วันอาทิตย์ บรรดาสาวกปิดประตูห้องที่พวกเขาอยู่รวมกัน “เพราะกลัวพวกยิว” (มิใช่เพื่อนมัสการ) (ยอห์น 20:19)

7. เปาโลขอให้สมาชิกโบสถ์เตรียมเงินของพวกเขาไว้ในวันต้นสัปดาห์ “สะสมไว้ตามรายได้” เพื่อนำเงินไปช่วยเหลือคนยากจนในกรุงเยรูซาเล็ม (1 โครินธ์ 16:1, 2) ข้อความดังกล่าวไม่ได้กล่าวถึงการประชุมทางศาสนาแต่ประการใด

8. กิจการของอัครทูต 20:7 ลูกาได้พูดถึงการเทศนาในวันต้นสัปดาห์ของเปาโล เป็นการประชุมเพื่อกล่าวลาซึ่งเกิดขึ้นโดยบังเอิญ ทุกวันเปาโลเทศนาเป็นประจำและท่านอัครทูตได้หักขนมปังเสมอ (กิจการของอัครทูต 2:46)

ไม่มีพระธรรมข้อใดที่กล่าวว่าจะอัครสาวกตั้งใจหยุดรักษาวันสะบาโตไปเป็นวันอื่นที่ไม่ใช่วันที่เจ็ดของสัปดาห์ อัครสาวกยังกล่าวด้วยว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงวันสะบาโตจากวันที่เจ็ดเป็นวันแรกของสัปดาห์ จึงชี้ชัดว่า ไม่มีหลักฐานใดในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ที่ทำให้เปลี่ยนวันสะบาโตจากวันเสาร์วันที่เจ็ดของสัปดาห์ ไปเป็นวันอาทิตย์ วันแรกของสัปดาห์ การเปลี่ยนแปลงนี้เกิดขึ้นหลังจากการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูและการเสียชีวิตของบรรดาอัครสาวก ดังนั้นเราต้องกลับไปดูประวัติศาสตร์อีกครั้ง เพื่อค้นหาการเปลี่ยนแปลงนี้เกิดขึ้นเมื่อใดและเกิดขึ้นได้อย่างไร

5. วันอาทิตย์สะบาโตมาจากไหน?

บรรดาอัครสาวกเตือนเราอย่างตรงไปตรงมาว่า คริสตชนบางคนจะบิดเบือนความจริงจากหลักของคำสอนคริสตจักรในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ เปาโลได้กล่าวว่า “เพราะฉะนั้น จงตื่นตัว” (กิจการของอัครทูต 20:29-31) สิ่งที่เกิดขึ้นเป็นจริงตามคำพยากรณ์ นักประวัติศาสตร์ที่เชื่อถือได้บันทึกไว้ชัดเจนว่า คริสตชนเริ่มหลงทางและถอยห่างจากความบริสุทธิ์ตามแบบอย่างของอัครสาวก สำหรับชนบทรอบนอกประเพณีและหลักความเชื่อทางศาสนาต่างๆ ที่เปาโล เปโตรและอัครสาวก

คนอื่นๆ ในคริสตจักรไม่เคยรับรองไว้ ค่อยๆ คืบคลานเข้ามาในคริสตจักรที่ละเล็กละน้อยๆ

การรักษาวันอาทิตย์เป็นวันสะบาโต เกิดขึ้นหลังจากการเขียนพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่เสร็จสมบูรณ์และบรรดาอัครสาวกทั้งหมดเสียชีวิตหมดเรียบร้อยแล้ว ประวัติศาสตร์มีการบันทึกว่า ในที่สุดคริสตชนได้เปลี่ยนวันนมัสการและวันหยุดพักจากวันที่เจ็ดไปเป็นวันแรกของสัปดาห์ แนนอนผู้มีความเชื่อไม่ได้หยุดการรักษาวันสะบาโตวันที่เจ็ดของสัปดาห์ เพียงแต่เริ่มใช้วันอาทิตย์เป็นวันของพระเจ้าเป็นเจ้านับจากนั้น เป็นต้นมา ข้อเท็จจริงของการรักษาวันสะบาโตวันอาทิตย์ได้เริ่มขึ้นครั้งแรกที่อิตาลีช่วงกลางของคริสต์ศตวรรษที่สอง หลังจากนั้นต่อมาอีกเป็นเวลานานที่คริสตชนจำนวนมาก รักษาวันสะบาโตทั้งสองวัน ขณะที่คริสตชนบางกลุ่มจะรักษาวันสะบาโตวันที่เจ็ดของสัปดาห์เพียงวันเดียวเท่านั้น

ในวันที่ 7 มีนาคม ค.ศ. 321 กษัตริย์คอนสแตนติน มหาราชออกกฎหมายฝ่ายพลเรือน ว่าด้วยเรื่องกำหนดให้วันอาทิตย์เป็นวันหยุดทางการของฝ่ายพลเรือนเป็นครั้งแรกทุกคนในจักรวรรดิโรมัน (ยกเว้นชาวนา) จะมีวันอาทิตย์เป็นวันหยุด จักรพรรดิคอนสแตนตินได้ประกาศใช้กฎหมายดังกล่าวรวม 6 ฉบับ เป็นพระราชกฤษฎีกาเพื่อบังคับใช้ทั่วแผ่นดิน ดังนั้นจึงใช้กฎหมายดังกล่าวตั้งแต่นั้นมาจวบจนปัจจุบัน ในศตวรรษที่สี่สภาลาโอดิเซีย (Laodicea) ห้ามคริสตชนหยุดงานในวันสะบาโต (วันเสาร์) และขณะเดียวกันก็ชักจูงให้หยุดงานในวันอาทิตย์แทนมากกว่า

ประวัติศาสตร์แสดงให้เห็นว่า การนมัสการในวันอาทิตย์เป็นขนบธรรมเนียมที่มนุษย์คิดขึ้น พระคริสตธรรมคัมภีร์ไม่ได้ให้สิทธิ์เปลี่ยนวันสะบาโตวันที่เจ็ดของสัปดาห์ตามพระบัญญัติข้อสี่ของพระองค์ ในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม ผู้เผยพระวจนะดาเนียลพยากรณ์ไว้ว่า อำนาจแห่งความหลอกลวงจะคิดเปลี่ยนแปลงบรรดาจาระและธรรมเนียมปฏิบัติในยุคของคริสตชน (ดาเนียล 7:25)

6. ใครเป็นคนเปลี่ยน?

ใครเป็นคนเปลี่ยนวันสะบาโตวันที่เจ็ดเป็นวันแรกของสัปดาห์อย่างเป็นทางการ? คริสตจักรคาทอลิกยอมรับว่าได้ทำเช่นนั้น เพื่อพยายามรักษาจักรวรรดิโรมันที่แตกสลายให้คงอยู่ต่อไป ผู้นำทางศาสนาที่เข้าใจความหมายวันสะบาโตเป็นอย่างดีได้ต่อรองและพยายามเปลี่ยนวันนมัสการจากวันเสาร์เป็นวันอาทิตย์

หนังสือคำสอนพื้นฐานของโบสถ์คาทอลิกมีว่า

ถาม “วันสะบาโตคือวันไหน?”

ตอบ “วันเสาร์เป็นวันสะบาโต”

ถาม “ทำไมจึงต้องมีการเปลี่ยนวันสะบาโตจากวันเสาร์เป็นวันอาทิตย์?”

ตอบ “เราเปลี่ยนเป็นวันอาทิตย์แทนวันเสาร์เพราะคริสตจักรคาทอลิก.....เปลี่ยนความบริสุทธิ์จากวันเสาร์เป็นวันอาทิตย์” - *ปีเตอร์ กิลแมน The Convert's Catechism of Catholic Doctrine* (พิมพ์เมื่อ ค.ศ. 1957) หน้า 50

คริสตจักรคาทอลิกประกาศอย่างภาคภูมิใจว่ามนุษย์ ซึ่งเป็นผู้นำของคริสตจักรนี้เป็นผู้เปลี่ยนวันสะบาโต

“วันสะบาโตวันบริสุทธิ” ได้ถูกเปลี่ยนจากวันเสาร์เป็นวันอาทิตย์.....มิได้มีคำชี้แนะใดๆ จากพระคริสตธรรมคัมภีร์ แต่มาจากเหตุผลแห่งอำนาจของคริสตจักรเท่านั้น.....ด้วยเหตุนี้ ใครที่คิดว่าพระคริสตธรรมคัมภีร์เท่านั้นที่มีอำนาจสูงสุดและถูกต้องตามหลักเหตุผลก็ควรเข้าไปร่วมกับคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติส

แล้วรักษาวันเสาร์เป็นวันบริสุทธิแทน” คาร์ดินัล ไมคาห์หัวหน้าบาทหลวงแห่งดีทรอยต์ โบสถ์คาทอลิกเซนต์ แครรี, อัลโกแน, รัฐมิชิแกน, วันที่ 21 พฤษภาคม ค.ศ. 1995

7. คริสตจักรโปรเตสแตนต์บางแห่งมีความคิดเห็นอย่างไร?

เอกสารข้อสังเขปหลักข้อเชื่ออย่างเป็นทางการหลายฉบับของนิกายโปรเตสแตนต์ เห็นพ้องต้องกันว่า พระคริสตธรรมคัมภีร์ไม่ได้ให้สิทธิ์อำนาจการรักษาวินิจฉัยวันสะบาโตแต่อย่างใด

มาร์ติน ลูเธอร์ ผู้ก่อตั้งคริสตจักรลูเธอร์แรน (Lutheran Church) ได้เขียนในหนังสือ *Augsburg Confession คำสารภาพอ็อกซเบิร์ก*, เรื่องที่ 28 ย่อหน้าที่ 9 ว่า

“เขาเหล่านั้น (คริสตจักรโรมันคาทอลิก) ได้ใช้สิทธิ์บิดเบือนและเปลี่ยนวันสะบาโตเป็นวันอาทิตย์ (วันของพระเจ้า) ซึ่งผิดพระบัญญัติสิบประการ....ไม่มีตัวอย่างใดที่จะกล้าดีไปกว่าการเปลี่ยนแปลงวันสะบาโตนี้อีกแล้ว (ตามที่เขาพูด) คริสตจักรมีความยิ่งใหญ่ เป็นอำนาจและสิทธิหน้าที่ของคริสตจักรเพราะความยิ่งใหญ่จึงได้ตัดพระบัญญัติไปหนึ่งข้อจากสิบข้อเรียบร้อยแล้ว”

อาโมส บินนี่ (Amos Binney) และเดเนียล สตีล (Daniel Steele) ศาสนาจารย์แห่งคริสตจักรเมธอดิสต์ (Methodist) ได้ให้ข้อคิดว่า

“เป็นความจริงที่ว่า ไม่มีคำสั่งใดเกี่ยวกับการบังคับมา ให้เด็กทารกที่เชื่อถือได้ ...หรือการรักษาวินิจฉัยของสัปดาห์เป็นวันบริสุทธิและศักดิ์สิทธิ์ใน คริสตจักรคาทอลิก” *เรื่องย่อเกี่ยวกับศาสนา (นิวยอร์ก: หนังสือเกี่ยวกับเมธอดิสต์, 1902) หน้า 180, 181*

ดร. เอ็น ซัมเมอร์เบลล์ (Dr.N. Summerbell) นักประวัติศาสตร์ผู้ศึกษาเกี่ยวกับอัครสาวกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของคริสตจักรของคริสตชนได้กล่าวไว้ว่า

“คริสตจักรโรมันคาทอลิกได้ละทิ้งความเชื่อเดิมโดยสิ้นเชิง...ได้บิดเบือนพระบัญญัติข้อที่สี่โดยละทิ้งวันสะบาโตตามพระวจนะของพระเจ้า และตั้งวันอาทิตย์ให้เป็นวันบริสุทธิแทน” *ประวัติศาสตร์จริงของคริสตชนและโบสถ์ของคริสตชน, หน้า 417, 418 A True History of the Christian and the Christian Church, page 417, 418*

8. สิ่งชี้แท้จริงคืออะไรกันแน่?

หัวข้อนี้ทำให้เราเผชิญกับคำถามที่ว่า ทำไมคริสตชนจำนวนมากยังคงรักษาวินิจฉัยเป็นวันสะบาโตทั้งที่ไม่ได้รับสิทธิ์อำนาจจากพระคัมภีร์? และสำคัญยิ่งไปกว่านั้น เราควรจะรักษาวินิจฉัยเป็นวันสะบาโต? เราควรทำตามคนที่บอกว่า “ฉันไม่คิดว่าจะมีอะไรแตกต่างกันเพราะไหนๆ ฉันก็รักษาวินิจฉัยวันหนึ่งวันในเจ็ดวันอยู่แล้ว” หรือฉันควรจะให้ความสำคัญแก่วันที่พระเยซู (พระเจ้าผู้สร้างของเรา) ทรงกำหนดขึ้น

ในเมื่อพระองค์ทรงสร้างโลกของเราและเป็นวันที่พระองค์ทรงตั้งขึ้นในพระบัญญัติสิบประการที่ระบุว่า “วันที่เจ็ดนั้นเป็นวันสะบาโต”?

กรณีนี้เราต้องพิจารณาให้ละเอียดกว่า

การรักษาวันสะบาโตแต่เพียงผิวเผินเสียแล้ว ถ้าเป็นดังที่ว่าเป็นวันไหนเป็นวันที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์กันแน่ ประเด็นสำคัญอยู่ที่การเชื่อฟังพระเยซูต่างหาก พระผู้สร้างของเราได้ทรงกำหนดวันสะบาโตเป็น “วันบริสุทธิ” เป็นเวลาสำหรับเราและครอบครัวได้เข้าไปใกล้พระองค์เพื่อความมั่นคงต่อพระองค์และฟื้นฟูจิตใจให้สดชื่นขึ้นอีกครั้ง การเลือกรักษาวินิจฉัยด้วยตนเองเราควรเชื่อใครกันแน่? จะเชื่อพระคริสต์ พระบุตรขององค์พระผู้เป็นเจ้าหรือชนบทรอบมณฑลมนุษย์? ทางเลือกชัดเจน เราจะเลือกคำสอนของมนุษย์หรือพระบัญญัติของพระเจ้า เลือกคำพูดของมนุษย์หรือพระวจนะของพระเจ้า เลือกการเปลี่ยนวันของมนุษย์หรือพระบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้ากันแน่

ดูเหมือนเทพพยากรณ์ดาเนียลได้เตือนคนเหล่านั้นผู้ซึ่งจะ “พยายามเปลี่ยนแปลงบรรดาอาระและบรรดาธรรมบัญญัติ” (ดาเนียล 7:25, NIV) “จงใจเปลี่ยนเวลาและพระบัญญัติ” (ดาเนียล 7:25 NKJV) พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกประชาชนของพระองค์กลับมาเพื่อฟังพระองค์ พระองค์ทรงเชื่อเชิญพวกเขาให้รักษาวินิจฉัยเหมือนเป็นสัญลักษณ์แห่งความซื่อสัตย์จงรักภักดีและแสดงความรักต่อพระองค์

พระเยซูตรัสว่า “ถ้าพวกท่านรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา” (ยอห์น 14:15) และพระเยซูทรงสัญญาจะมอบความยินดีบริดอย่างเต็มเปี่ยมให้แก่บรรดาผู้ที่รักพระองค์อย่างเพียงพอที่จะปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์ (ยอห์น 15:9-11) เรามีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่แสนเมตตาพระวจนะที่พระองค์ทรงร้องรนที่จะให้เราสัมผัสความรักของพระองค์อย่างบริบูรณ์ หัวใจที่ยินดีเชื่อฟังได้เปิดประตูกว้างต้อนรับความรักนั้น

ณ ที่สวนเกทเสมนี พระคริสต์ได้ทรงทำตามพระประสงค์ของพระบิดาอย่างสมบูรณ์ ถึงแม้ว่าพระองค์ต้องเผชิญกับไม้วางเขนและความบาปของชาวโลกที่บีบบังคับชีวิตของพระองค์ก็ตาม ดังที่พระองค์ได้ทูลร้องขอต่อพระเจ้าว่า “ขอโปรดให้ถ้วยนี้เลื่อนไปจากพระองค์ด้วยเถิด” ขณะทูลต่อพระบิดานั้นพระเยซูยอมมอบทุกอย่างตามน้ำพระทัยพระเจ้า โดยทูลว่า “แต่อย่าให้เป็นไปตามใจปรารถนาของข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์ (พระบิดา)” (มาระโก 14:36)

พระคริสต์ทรงปรารถนาให้เราพบความสุขที่แท้จริงที่ได้รับจากการถวายชีวิตของเราปฏิบัติตามน้ำพระทัยของพระองค์ นอกจากนี้พระองค์ทรงมีพระประสงค์ให้เราได้รับความชื่นชมยินดีจากการหยุดพักในวันสะบาโตด้วย พระองค์ทรงปรารถนาให้เราเชื่อมั่นในพระองค์อย่างเต็มกำลัง เชื่อฟังพระองค์ในรายละเอียดทุกเรื่องของชีวิต หากท่านตอบรับเสียงการทรงเรียกของพระเจ้าและประพฤติตามพระบัญญัติทั้งหมดของพระองค์ ก็จะได้รับพระสัญญาของพระเยซูที่ให้ไว้ว่าความยินดีของพระองค์ “จะอยู่ในท่าน” และ “ความยินดีของท่าน” จะ “เต็มเปี่ยม” (ยอห์น 15:11)

คนหนุ่มมากผิดได้ไหม?

อ่านบทเรียน พบแล้ว บทที่ 21 จากนั้นตอบคำถามในบทสอบถามนี้และส่งไปยัง
โรงเรียนพระคริสตธรรมทางไปรษณีย์วิถีแห่งชีวิต
ตู้ ปณ. 234 พระโขนง กรุงเทพฯ 10110

อ่านบทเรียน พบแล้ว บทที่ 21 จากนั้นเติมคำตอบในช่องว่างของกระดาษคำตอบ อ่านแต่ละตอนอีกครั้ง สังเกตตัวเลขซ้ายมือของแต่ละตอน จากนั้นกาเครื่องหมาย X หน้าข้อความที่เห็นว่ากล่าวไว้ถูกต้องที่สุด

- เมื่อพระเจ้าประทานพระบัญญัติสิบประการที่ภูเขาซีนาย พระบัญญัติข้อที่สี่พระองค์ทรงเขียนว่า เราควรรักษาวันไหนเป็นวันหยุดพักและนมัสการประจำสัปดาห์
___ วันที่ 6 (วันศุกร์) เป็นวันสะบาโต ___ วันที่ 7 (วันเสาร์) เป็นวันสะบาโต
___ วันต้นสัปดาห์ (วันอาทิตย์) เป็นวันสะบาโต
พระเจ้าทรงตรัสว่าพระองค์จะเปลี่ยนแปลงพระบัญญัติของพระองค์
___ บางครั้งบางครั้งว ___ ไม่เปลี่ยน ___ เมื่อเราทูลขอพระองค์
- ตามคำสอนของพระเยซู พระบัญญัติสิบประการ
___ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงแม้อักษรหนึ่งๆ หรือขีดหนึ่งๆ
___ สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยคริสตจักรออกกฎแก้ไข
พระเยซูทรงปฏิบัติเป็นประจำ
___ เข้านมัสการในธรรมศาลา ___ ทำงานในร้านช่างไม้
- พระธรรมกิจการของอัครทูตได้กล่าวถึงการนมัสการของอัครสาวก
___ ในวันสะบาโต 84 ครั้ง ___ ในวันอาทิตย์ 84 ครั้ง
พระเยซูทรงแจ้งให้เราทราบว่าวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าคือ
___ วันสะบาโต ___ วันต้นสัปดาห์
- การเปลี่ยนแปลงวันนมัสการจากวันเสาร์ วันสะบาโตวันที่เจ็ดของสัปดาห์ เป็นวันอาทิตย์ วันต้นสัปดาห์เกิดขึ้นเมื่อ
___ หลังจากสมัยของอัครสาวก ___ โดยอัครสาวกคนหนึ่ง

กาเครื่องหมาย X หน้าข้อความที่เห็นว่าถูก

- ___ การยอมรับวันอาทิตย์ วันต้นสัปดาห์เป็นวันพักผ่อน เพื่อถวายเกียรติแก่การเป็นขึ้นมาจากความตายของพระคริสต์ ไม่ได้รับอำนาจให้กระทำการดังกล่าวจากพระคัมภีร์
- ___ พระคริสตธรรมคัมภีร์และเอกสารทางประวัติศาสตร์เปิดเผยให้เห็นว่าวันอาทิตย์ เป็นวันต้นสัปดาห์ และวันสะบาโตคือวันที่เจ็ดของสัปดาห์ ตรงกับวันเสาร์
- 6, 7. ___ เอกสารทางการของคริสตจักรโรมันคาทอลิก และคริสตจักรโปรเตสแตนต์ที่สำคัญหลายนิกาย ต่างเห็นพ้องกันในข้อเท็จจริงนี้ว่า
___ ประเด็นสำคัญคือ ข้าพเจ้าควรเชื่อฟังใคร พระคริสต์หรือคำสอนของมนุษย์
___ บรรดาผู้ที่รักพระเยซูจะมีความปรารถนารักษาวันสะบาโต วันเดียวกับที่พระองค์ทรงเคยปฏิบัติ

โปรดกาเครื่องหมาย X หน้าข้อความที่แสดงถึงความปรารถนาของท่าน

- ___ ข้าพเจ้ารักพระผู้ช่วยให้รอดอย่างมากมาย จึงตัดสินใจจะติดตามพระองค์ทุกอย่างและกระทำตามที่พระองค์ทรงบอกให้ข้าพเจ้าปฏิบัติ
- ___ ข้าพเจ้าจะเริ่มรักษาวันสะบาโตวันที่เจ็ด เพื่อเป็นเครื่องหมายแสดงให้เห็นว่าข้าพเจ้ารักพระองค์และปรารถนาจะมอบถวายชีวิตให้พระองค์ทรงดูแลตลอดไป
- ___ ข้าพเจ้าอาจมีปัญหาในการรักษาวันสะบาโต โปรดอธิบายสาเหตุข้าพเจ้าด้วย คำขอรับรองให้อธิษฐานเผื่อคือ.....